

عنوان مقاله:

بررسی شایستگی مرتع برای زنبورداری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (مراتع آزادبر استان البرز)

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی تدبیر علوم کشاورزی، محیط زیست، جغرافیا و انرژی در توسعه پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسین مرادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

حسین ارزانی - استاد گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

محمد جعفری - استاد استاد گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

اسماعیل علیزاده - دانش آموخته دکترای مرتعداری، گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

استفاده نادرست از مرتع منجر به تخریب بیش از حد مرتع شده است. بنابراین چه از نظر اقتصادی و چه از نظر فنی جهت‌گیری از تخریب مراتع و همچنین افزایش بهره‌وری از مراتع لازم است تا طرح‌هایی که تولیدات فرعی مرتع مانند تولیدات شهد و گرده گیاهان را در اولویت‌های استفاده قرار می‌دهد، مورد توجه قرار گیرند. مطالعه حاضر بر اساس دستورالعمل تعیین‌شایستگی مرتع جهت زنبورداری صورت می‌گیرد که اساس آن امتیازدهی به فاکتورها می‌باشد، اما اصول کلی آن بر پایه روش‌فائو می‌باشد. نمونه برداری توسط واحدهای نمونه برداری (پلات) با روش تصادفی - سیستماتیک انجام شد. در هر تیپ گیاهیبا توجه به پوشش گیاهی منطقه چهار ترانسکت ۱۰۰ متری عمود بر هم (دو ترانسکت موازی با جهت شیب و دو ترانسکت عمود بر جهت شیب) و در طول هر ترانسکت ۱۰ پلات یک مترمربعی استفاده شد. نتایج نهایی مدل شایستگی پرورش زنبور عسل در منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که تمام مراتع منطقه مورد مطالعه مناسب زنبورداری می‌باشد. به طوری که از کل مراتع منطقه ۱۴/۱۷ درصد در طبقه S۱ و ۷۸/۹۱ درصد در طبقه S۲ قرار دارند. در آنالیز معیارهای مطالعه شده در مدل پرورش زنبور عسل میتوان بیان کرد که کاهش درصد ترکیب پوشش گیاهی شهدزا و گرده‌زا در تیپ ۲، معیار فاصله از منابع آب در تیپ ۱ و فاصله از جاده و مسیر و همچنین شیب تند تیپ ۴ از عوامل اصلی محدودیت این تیپ در مقایسه با تیپ ۳ بودند.

کلمات کلیدی:

شایستگی مرتع، زنبورداری، مرتع لارک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523944>

